

N:o 212.

Af herrar **Bogren** och **Otto**, i anledning af *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om reglering af prästerskapets aflöning m. m.*

I § 2 i Kungl. Maj:ts proposition n:o 39 med förslag till lag om reglering af prästerskapets aflöning m. m. stadgas, huru den nämnd skall sammansättas, som skall uppgöra förslag till lönerreglering för prästerliga befattningar. Däri heter det bl. a.: »Länsviis skall tillsättas en nämnd, hvars ordförande Kungl. Maj:t på förslag af landshöfding och bisköp förordnar och till hvilken nämnd domkapitlet och länets landsting äga att inom eller utom sig utse hvartdera en ledamot». Denna bestämmelse är i det närmaste lika med § 2 mom. 1 i Kungl. Maj:ts förordning angående allmänt ordnande af prästerskapets inkomster den 11 juni 1862. Ordet »hushållningssällskap» där är nu utbytt mot ordet »landsting». Med undantag af den för hvarje socken utsedde tillfällige ledamoten, som skall deltaga i nämndens arbete, då lönefrågan afgöres för det pastorats präster han representerar, består denna nämnd endast af tre ledamöter. I betraktande af dels ledamöternas fåtal och dels det sätt, på hvilket de väljas, kan man väl hafva anledning att sätta i fråga, huruvida nämnden, hvars förslag väl kommer att i de flesta fall blifva afgörande, verkligen företräder de intressen och önsknningar, som kunna komma att göra sig gällande bland församlingsborna. Det synes oss därför, att § angående nämndens sammansättning borde fullständigas med en bestämmelse om att församlingarna gäfves rätt att utse två ledamöter i denna nämnd. Dels torde man icke kunna säga, att tremannanämnderna enligt 1862 års förordning utförde sitt uppdrag så synnerligen väl eller framsynt, och dels fordrar nog nutidens mera demokratiska tänkesätt, att församlingsborna få någon utvidgad bestämmanderätt vid fastställandet af de löner, som de själfva skola betala.

Vid val af dessa ledamöter kan man, om man annars skall välja nämnden i enlighet med det kungliga förslaget, förfara antingen så, att valet sker omedelbart som vid val till Riksdagens Andra Kammare eller medelbart såsom lekmannaombud väljas till kyrkomötet. Det kan emellertid, som antydts, sättas i fråga, om ej denna nämnd borde helt och hållet utses af församlingarna själfva, och att Kungl. Maj:t blott har att tillsätta nämndens ordförande.

Utom själfva yrkandet, som nu göres i denna motion, anhålles, att utskottet måtte, i händelse motionen vinner bifall, göra de ändringar i föreliggande kungl. förslaget, som kunna af motionen föranledas.

På grund af hvad sålunda anförts få vi föreslå,

att Riksdagen behagade besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition n:o 39 med förslag till lag om reglering af prästerskapets aflöning m. m., att § 2 mom. 1 må få följande lydelse:

För uppgörande af förslag till lönereglering för kyrkoherden inom hvarje pastorat samt för komminister, där sådan bör finnas, skall länsvis tillsättas en nämnd, hvars ordförande Kungl. Maj:t på förslag af landshöfding och biskop förordnar, och till hvilken nämnd domkapitlet och landstinget äga att inom eller utom sig utse hvartdera en ledamot. Dessutom äga församlingarna i länet utse tvenne ledamöter i nämnden. Vid deras val förfares i tillämpliga delar så, som vid val af lekmannaombud till kyrkomöte.

Stadsfullmäktige i stad, som ej deltaga i landsting, skola utse en ledamot af nämnden, att i stället för den af landstinget valde deltaga i nämndens öfverläggningar och beslut, när lönereglering skall verkställas för prästerskapet i det eller de pastorat, staden omfattar.

Stockholm den 17 mars 1909.

Oscar Bogren.

Karl Otto.